

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11978/2022
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца Стамбене заједнице „Браће Кркљуш ...“ из Новог Сада, Стамбене заједнице „Браће Кркљуш ...“ из Новог Сада, Стамбене заједнице „Браће Кркљуш ...“ из Новог Сада и Стамбене заједнице „Браће Кркљуш ...“ из Новог Сада, које заступа заједнички пуномоћник Милош Галић, адвокат из ..., против тужене Стамбене заједнице „Браће Кркљуш ...“ из Новог Сада, коју заступа пуномоћник Жарко Раданов, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 710/22 од 30.03.2022. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 710/22 од 30.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 710/22 од 30.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 15653/2021 од 29.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцима на име дела закупнине по основу уговора о закупу који је она закључила са Предузећем за телекомуникације „Телеком Србија“ АД под бројем 150934/1 дана 24.05.2012. године солидарно исплати за временски период од јуна 2012. године до децембра 2020. године месечне износе од 240 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС са законском затезном каматом на сваки појединачни износ почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове поступка у износу од 54.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 710/22 од 30.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сматрајући да се ради о правом питању од општег интереса и да је потребно уједначавање судске праксе.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана да би се прихватило одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је нашао да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе јер тужиоци уз ревизију нису доставили нити се позвали на одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој правној ствари у којој је правноснажно одлучено о праву тужилаца – посебних улаза зграде за колективно становање регистрованих као стамбене заједнице на исплату дела закупнине по основу уговора о закупу који је тужени улаз исте зграде као посебна стамбена заједница закључио са предузећем за телекомуникације ради коришћења дела крова који се налази изнад њега. О овом праву тужилаца судови су одлучили уз примену материјалног права из члана 148. став 1. Закона о облигационим односима, у ситуацији када је чињенично утврђено да тужиоци нису уговорна страна у уговору о закупу да би по том основу потраживали део закупнине, као и применом чланова 11. и 12. Закона о одржавању стамбених зграда („Службени гласник РС“ број 44/95, 46/98 и 88/2011, важећег у време закључења уговора о закупу) при утврђењу да кров није заједнички јер сваки улаз одражава само део крова који се физички налази изнад њега. У таквој ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за новим тумачењем права.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.03.2020.године и означена је вредност предмета спора од 100.000,00 динара, док је укупна вредност потраживања по тужбеном захтеву 24.480 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази законом прописани новчани цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић